

Manuela NEVACI ^{1,2}, Ruth RUSU (ȘARAMET) ²

¹ Institutul de Lingvistică al Academiei Române,
„Iorgu Iordan – Al. Rosetti” București,

² Universitatea din București, Facultatea de Litere, București, România

DEZVOLTAREA LIMBAJULUI PREȘCOLARILOR PRIN INSERAREA ANGLICISMELOR ÎN DISCURSUL NARATIV ADAPTAT

DOI: <http://doi.org/10.35219/lexic.2025.1-2.14>

Introducere

Limba se află într-un proces continuu de transformare, fenomen observabil și în cazul limbii române contemporane, ale cărei schimbări pot fi analizate dintr-o perspectivă sincronică (Iordan 1937: 4). Aceste modificări se produc sub impactul unor multiple influențe lingvistice și culturale (Niculescu-Gorpin 2013: 16), dintre care cea mai puternică și mai vizibilă este exercitată de limba engleză. Influența acesteia constituie nu doar un element semnificativ, ci și o dimensiune esențială în înțelegerea relațiilor dintre limbă, cultură și istorie (Avram 1997: 3).

Limba nu ar putea să evolueze fără cunoaștere socială, de unde rezultă că influențele cultural-lingvistice ale englezei „au un impact direct asupra modului în care vorbitorii asimilează cunoștințele și ajung să le exprime” (Niculescu-Gorpin 2013: 18).

În lucrarea de față, dorim să evidențiem dimensiunea influenței englezei în dezvoltarea vocabularului și al limbajului copiilor români, nativi, de vârstă preșcolară prin expunerea la discursuri narative care conțin în vocabularul țintă *anglicisme*, dar și a metodelor și procedeele de predare – învățare – evaluare la care preșcolarii vor lua parte.

În procesul de îmbogățire a lexicului, transformările semantice – subsumate conceptului de *dinamica lexicului* – ocupă un loc deosebit de important (Stoichițoiu-Ichim 2001: 53). Deși influența limbii engleze asupra românei nu reprezintă un fenomen recent, aceasta având o tradiție de peste un secol și jumătate și manifestându-se inițial prin intermediul altor limbi, în special al francezei, amploarea ei a crescut considerabil în perioada postdecembristă (Avram 1997: 7; Stoichițoiu-Ichim 2001: 53).

Prezenta cercetare, ne propunem să investigăm modul în care poveștile reinterpretate, adaptate sau create în care au fost incluse anglicisme în vocabularul țintă, pot contribui la formarea unui limbaj bogat, nuanțat și adaptat contextului socio-cultural specific copiilor preșcolari.

I. Influența limbii englezei asupra limbii române

La nivel global, influența englezei, amplificată de procesele de globalizare și de progresul tehnologic, a favorizat integrarea rapidă a anglicismelor în multiple sisteme lingvistice. Deși purismul lingvistic încearcă să limiteze această tendință, cercetările demonstrează că anglicismele sunt, în general, acceptate și asimilate natural în uzul cotidian, fără a afecta comprehensibilitatea limbii (Niculescu-Gorpin & Vasileanu 2018: 90).

„Influența englezei asupra limbii române nu este o noutate a perioadei de după 1989” (Avram 1997: 7). Această influență își exercită *puterea* de mai bine de un secol și jumătate, la început mai puțin direct, prin intermediul altor limbi, în mod special a limbii franceze.

În procesul de formare a cuvintelor, influența limbii engleze se manifestă atât prin preluarea unor tipare și procedee derivate din aceasta, cât și prin utilizarea anglicismelor lexicale ca baze pentru noi creații pe teren românesc (Avram 1997: 22). O analiză realistă și obiectivă a fenomenului relevă faptul că impactul englezei asupra limbii române nu constituie un fenomen recent, ci are rădăcini anterioare anului 1990, aspect confirmat de dicționarele de neologisme (DN3, DCR2) și de numeroase studii dedicate influenței englezei (Ciobanu 2004; Avram 1997; Stoichițoiu-Ichim 2001 etc.).

Manuela Nevaci afirmă că limba română se caracterizează printr-un „caracter ospitalier, manifestând în plan diacronic o deosebită capacitate de asimilare a împrumuturilor”, prin intermediul căruia a integrat influențe lingvistice diverse – grecești, franceze sau italiene – fără a-și pierde identitatea (Nevaci 2003: 72). Dincolo de această capacitate de adaptare, româna a reușit să îmbine noile influențe cu propriile structuri fundamentale, păstrându-și esența. Această flexibilitate i-a permis să evolueze și să se modernizeze în concordanță cu schimbările sociale și culturale, rămânând totodată un simbol al identității naționale și un vehicul de expresie a specificului cultural românesc.

În *Dicționarul de Neologisme* (1986), anglicismul este definit ca „expresie proprie limbii engleze; cuvânt de origine engleză, împrumutat de o altă limbă, încă neintegrat”, fiind totodată marcat diastratic, semnaland

apartenența la un limbaj specializat, cel al lingvisticii (Niculescu-Gorpin 2013: 26).

Împrumutul lexical poate fi definit ca transferul unei forme dintr-un sistem lingvistic (lexiconul limbii Y) în altul (limba X), păstrând sau nu semnificațiile și conceptele asociate în limba de origine (Field 2002: 8). Într-un studiu clasic, Haugen (1950: 211–220) a încercat să clarifice terminologia existentă la acea vreme, propunând o clasificare a elementelor împrumutate în funcție de caracteristicile lor fonologice și semantice. Astfel, el distinge între: (1) împrumuturi lexicale – care presupun adoptarea formei și a semnificației, cu grade variate de integrare fonologică (totală, parțială sau absentă); (2) împrumuturi hibride – combinații între forme străine și native, precum *waterparcul* (Hartmann & Stork 1972: 133); și (3) adaptări semantice – prin care un concept străin este redat printr-o formă nativă. Această ultimă categorie include calcurile, de pildă *supererou* (< *superhero* < *superman* < *Übermensch*; Crystal 1991: 205), precum și împrumuturile semantice (extensii semantice), în care aria de sens a unei forme native este extinsă pentru a integra un concept nou.

Fenomenul influenței englezei și corelarea acestuia cu procesele de globalizare au devenit teme de reflecție nu doar pentru lingviști, ci și pentru cercetători din alte domenii ale științelor sociale (Stoichițoiu 2006: 8). Expunerea timpurie și frecventă la o limbă străină, încă din perioada preșcolară – vârstă la care copiii nu stăpânesc încă regulile gramaticale ale limbii materne, cu atât mai puțin pe cele ale limbii străine la care sunt expuși – poate facilita transferuri dinspre limba străină spre cea maternă (Niculescu-Gorpin 2013: 93). În acest sens, cercetarea de față urmărește să investigheze măsura în care introducerea unor materiale și discursuri narative adaptate realității extralingvistice, în care anglicismele apar ca elemente ale englezei utilizate drept *lingua franca*, poate conduce la o asimilare adecvată a acestor termeni, la înțelegerea corectă a semnificațiilor și la utilizarea lor funcțională în contexte variate ale vieții cotidiene.

II. Anglicismele în limbajul copiilor

Limbajul și vocabularul copilului de vârstă preșcolară reflectă în mod direct specificul mediului sociolingvistic în care acesta se dezvoltă. Factorii educaționali și condițiile de viață din primii ani joacă un rol esențial, întrucât influențează atât îmbogățirea lexicului, cât și achiziția structurilor gramaticale fundamentale ale limbii materne. În plus, expunerea precocă la mai multe limbi străine favorizează emergența bilingvismului timpuriu,

contribuind la diversificarea competențelor lingvistice și la consolidarea flexibilității cognitive.

Educația prin limbaj și educația limbajului constituie procese dinamice care presupun transformare și inovație, așa cum a fost demonstrat în diverse studii, între care se remarcă cel realizat de Mioara Avram (1978). Observațiile asupra preșcolarilor expuși precoce la limba engleză evidențiază apariția unor interferențe lingvistice, manifestate prin alternanța între română și engleză. În acest context, discursurile narrative propuse pentru activitatea didactică includ, în vocabularul-țintă, atât anglicisme deja integrate în uzul comun al limbii române, cât și termeni specifici vârstei preșcolare, utilizați în structuri repetitive (ex. *up the hill, down the hill, wiggle, waggle*).

Prin intermediul acestor povești reinterpretate și adaptate, ne propunem să contribuim la dezvoltarea exprimării orale a copiilor, la îmbogățirea vocabularului și la aprofundarea înțeleșurilor, favorizând totodată rafinarea bagajului lingvistic individual. Expunerea la un melanj lingvistic între elemente tradiționale și inovatoare oferă copiilor oportunitatea de a-și construi un bagaj lingvistic mai nuanțată și adecvată contextului socio-cultural contemporan.

În corpusul cercetării doctorale se regăsesc 43 de *anglicisme lexicale* prezente în discursurile narrative rescrise, reinterpretate sau create. În cele ce urmează, vom analiza anglicismele selectate din discursul narativ creat „Povestea literelor” discutând, sensul pe care îl au în această poveste la care copiii de vârstă preșcolară au fost expuși în cercetarea noastră.

3. Povestea literelor		
1.	web împrumut	s. n., nr. sg.
2.	mitingul- împrumut, adaptat cu morfem de determinare definită	s. n., nr. sg.
3.	Happy-endul - <u>pseudoanglicism</u> (de la < eng. <i>happy ending</i>), adaptat cu morfem de determinare definită	s. n., nr. sg.

Tabel 1 – Anglicisme prezente în „Povestea literelor”

Poveste „Povestea literelor” conține trei *anglicisme* împărțite în: două împrumuturi lexicale: *web*, *mitingul* și un pseudoanglicism: *happy-endul*.

Primul anglicism pe care îl vom analiza, din această poveste este **web** s.n. (< eng. *web*) – acest termen este un *împrumut lexical* intrat în limba română care provine din sfera tehnologiei și digitalizării făcând referire la eng. *World Wide Web* – o rețea globală de documente și informații care pot fi accesate prin *internet*. Termenul în traducere literară eng. *web* înseamnă „pânză, rețea”, însă după anii `90 a fost popularizat și folosit cu sensul de (trn.) „pagină de internet”. Acest sens din urmă fiind păstrat și în povestea noastră „Povestea literelor” (vezi ANEXE). Împrumuturi de acest fel reflectă atât influența puternică a englezei, cu precădere în acest domeniu cât și necesitatea de a utiliza un limbaj standardizat la nivel internațional (Niculescu-Gorpin 2013: 67-69). Am ales să folosim acest *împrumut lexical* deoarece utilizarea lui este mare, mai ales în ultimul deceniu, iar copiii preșcolari din generațiile actuale (și viitoare) îl aud frecvent fiind expuși la o gamă largă de aparate digitale de la o vârstă atât de fragedă. În discursul narativ „Povestea literelor” termenul eng. *web* își păstrează sensul „Dar și **WEB-ul** fiind străin, nici nu concepea că-acum va fi VEB și că nimeni nu îl va mai accesa.” (vezi ANEXE „Povestea literelor”). În cadrul exercițiului *Roata aleatorie* preșcolarul T.G. în vârstă de 4 ani și unsprezece luni răspunde la întrebarea audio „Cum se mai spune la o pagină de internet?”, el răspunde „Web se mai spune.” Preșcolarul demonstrează înțelegerea și asimilarea anglicismului, deoarece răspunde rapid și promit, fără a necesita să se gândească prea mult.

Împrumutul lexical **mitingul** s.n. (< eng. *the meeting*) este un anglicism care a intrat în limba română și a suferit adaptare fonetică și semantică la sistemul limbii române transformându-se în ro. *miting*. Termenul eng. *meeting* și se traduce prin „întâlnire, ședință”, iar cel adaptat are sens de „întâlnire, adunare publică pentru dezbaterăa unui subiect politic sau social, un protest” (cf. DEX`09, DN`86) sau sensul de „manifestație sportivă de masă” (cf. MDN`00, DN`86). Cuvântul ro. *miting* provenit din eng. *meeting*, cu toate că a fost resemantizat pentru a denumi o adunare publică de protest, prin acest proces de adaptare se demonstrează flexibilitatea și adaptabilitatea românei în procesul de integrare a neologismelor. (Stoichițoiu 2006: 65-66). În povestea „Povestea literelor” termenul ro. *miting* are sens de (trn.) „întâlnire de consiliu, dezbateră”, „Întreg alfabetul se întâlnise în **mitingul** stabilit.” (vezi ANEXE „Povestea literelor”). Utilizarea

acestui termen este din ce în ce mai mare în limbajul colocvial, iar copiii ajung să-l audă din ce în ce mai frecvent. Preșcolara R.B. în vârstă de 4 ani și patru luni, în cadrul activității de repovestire spune: „Toate literele au venit la ședința de *miting*”. Interesant este cum preșcolara folosește atât termenul *ședință* cât și *miting* care în contextul din poveste au aceeași semnificație semantică, dar ea le folosește pentru a demonstra înțelegerea anglicismului și a întări ideea că *mitingul* este o ședință importantă.

Pseudoanglicismul **happy-endul** s.n. (< eng. *happy ending*) provine de la forma corectă eng. *happy ending*, iar end. *happy-end* nu există, cu toate că, cea din urmă formă este foarte des folosită. Fenomenul împrumuturilor din engleză în română poate include și preluări inexacte sau reinterprețări ale unor termeni englezești (Avram 1997: 113). În povestea „Povestea literelor” termenul are sensul de (trn.) „sfârșit, terminarea poveștii”, „iar povestea s-a terminat cu **happy-endul** bine meritat.” (vezi ANEXE „Povestea literelor”) și este folosit în această formă deoarece: (1) structura de pseudoanglicism este mai scurtă și mai ușor de memorat și pronunțat (mai ales la vârsta preșcolară); (2) *happy-endul* face parte din limbajul colocvial și sunt frecvent întâlniți în media, filme, desene animate și cărți pentru copii. Prin asocierea cu finalurile filmelor sau a desenelor animate expunerea la acest cuvânt îi poate ajuta pe copii să înțeleagă mai bine și să recunoască structura narativă a unui final fericit. În cadrul activității de repovestire băiețelul T.G., în vârstă de 4 ani și unsprezece luni spune: „Și după ce a venit V acasă, gata *happy-end!*”. Este interesant cu băiețelul a reținut și a asociat structura finală a poveștii marcând-o cu pseudoanglicismul *happy-end*, ceea ce demonstrează că a înțeles sensul cuvântului și l-a folosit corect în repovestire.

III. Metode și procedee de predare – învățare – evaluare a limbajului în mediul preșcolar

Limbajul copilului de vârstă preșcolară se află într-un proces continuu de schimbare și dezvoltare. Această dinamică este determinată atât de mediul sociolingvistic de proveniență, cât și de modalitățile în care activitățile de educare a limbajului desfășurate în grădiniță sunt concepute, implementate, evaluate, ameliorate și extinse (cf. Hobjilă 2008: 31).

Limbajul este considerat a fi „un instrument esențial al adaptării sociale” care capătă valori deosebite în cazul copiilor preșcolari (Piaget 1966: 50).

Învățământul preșcolar se află în relație de continuitate cu învățământul primar și, ulterior, cu toate etapele sistemului preuniversitar, având ca obiectiv fundamental dezvoltarea biopsihică și lingvistică a copilului și pregătirea acestuia pentru viața de adult (Anghelache 2022: 77). Procesul instructiv-educativ este reflectat prin conținuturile specifice învățământului preșcolar, organizate pe domenii de conținut, fiecare dintre acestea urmărind obiective distincte (Anghelache 2022: 77).

Domeniul *Limbă și comunicare* integrează activități de educare a limbajului, incluzând și inițierea în studiul unei limbi străine. Introducerea anglicismelor în structura poveștilor pentru copii are un rol particular, acela de a valorifica literatura pentru copii și de a oferi preșcolarului oportunitatea de a-și dezvolta, diversifica și exersa vocabularul. Această finalitate este atinsă prin expunerea la discursuri narative bogate și variate, dar și prin activități interactive menite să stimuleze comprehensiunea mesajului oral, exprimarea liberă, manifestarea creativității lingvistice și aplicarea vocabularului învățat în contexte diverse (de exemplu, prin repovestiri sau compunerea de scurte povestiri).

Domeniul *Limbă și comunicare* are următoarele obiective pentru perioada preșcolară de la trei la șase-șapte ani, conform *Curriculumului pentru educație timpurie* (2008: 29):

- Dezvoltarea capacității de exprimare orală prin înțelegerea și utilizarea corectă a semnificațiilor structurilor verbale orale;
- Îmbogățirea bagajului lingvistic prin expunerea la discursuri narative care conțin un vocabular divers dar adaptat capacităților de înțelegere pentru această categorie de vârstă;
- Educarea unei exprimări verbale corecte, fonetic, lexical și sintactic;
- Dezvoltarea creativității și expresivității limbajului oral;
- Dezvoltarea capacității de înțelegere și transmitere de intenții, gânduri, semnificații prin intermediul unui discurs narativ și al limbajului scris.

Metoda didactică poate fi definită ca fiind calea către îndeplinirea obiectivelor în procesul instructiv-educativ din mediul preșcolar. Termenul „metodă” este alcătuit prin alipirea a două cuvinte grecești < gr. *meta* – ro. *după* și < gr. *hodos* – ro. *cale* care prin alipirea lor au creat < gr. *methodos* (vezi DN 1986) cu sensul de (trn.) „drum către cunoaștere”, iar Ioan Cerghit spune foarte clar, în cartea sa „Metode de învățământ” că „metoda este o cale de optimizare a acțiunii de instruire” (Cerghit 1976: 9).

Dintre metodele de instruire practicate în mediul preșcolar, le semnalăm pe cele pe care le-am utilizat cel mai frecvent în studiul și în practica noastră educațională, adăugând scurte referiri asupra modalităților de desfășurare. Astfel că, metodele de cercetare didactice a activităților de dezvoltare a limbajului sunt clasificate după cum urmează:

Criteriul	Tipologia metodelor	Exemple
Funcționalitatea demersului instructiv-educativ (vezi Cucos 2002: 290)	Metode de predare și comunicare	Povestirea, expunerea, demonstrația, explicația, conversația, învățarea prin descoperire, lectura după imagini etc.
	Metode de fixare și consolidare	Exercițiul, <i>harta poveștii</i> , convorbirea, repovestirea, jocul de rol, memorizarea, metoda RAI
Sistemul metodelor didactice din punct de vedere diacronic	Metode clasice (tradiționale)	Expunerea, conversația, memorizarea, jocul didactic etc.
	Metode moderne	Povestirile în lanț, povești <i>harta poveștii</i> , metoda RAI, exercițiul etc.

Tabel 2 – Clasificarea metodelor de cercetare

În continuare, vom prezenta două dintre metodele și activitățile din cadrul domeniului *Limbă și comunicare*, desfășurate la clasă cu copiii preșcolari, în procesul instructiv-educativ de dezvoltare a vocabularului.

Povestirea cu început dat constă în activitatea în care copiii preiau rolul de povestitor, având sarcina de a continua o poveste începută de educatoare și de a găsi o soluție adecvată pentru situațiile prezentate. Acest tip de activitate le permite copiilor să treacă de la rolul de ascultător la cel de povestitor, dezvoltându-și abilități de compunere. Povestirile cu început dat sunt extrem de valoroase pentru formarea preșcolarilor, oferindu-le ocazia de a crea și prezenta într-un mod personal întâmplări, aspecte și fapte legate de viața lor și de cunoștințele acumulate.

În cadrul activității de educare a limbajului în care s-a folosit metoda *Povestire cu început dat*, profesoara începe partea de început a discursului narativ „Povestea literelor”: „ Se făcu așa deodată, să se întâmple cum vă spun/Literele să se certe și alfabetul-l indispu.”, iar preșcolarul T.C.

continuă: „Și literele s-au sucit până nu a mai ieșit niciun cuvânt și s-a întâmplat un *miting* în care literele s-au indispus. Și pe lângă AL a trecut un C și l-au cooptat și a ieșit CAL.” Cu toate că preșcolarul folosește o coordonare simplă a frazelor, iar folosirea frecventă a conjuncției „și” indică atât etapa specifică de dezvoltare a limbajului, caracteristică vârstei preșcolare cât și faptul că băiatul gândește și exprimă evenimentele din poveste într-o succesiune liniară. La această vârstă, copiii încă își dezvoltă abilitățile lingvistice, iar folosirea frecventă a „și” este o modalitate de a lega propoziții și idei fără a complica prea mult structura frazelor. Este un semn că încep să construiască narațiuni și să facă legături între evenimente, dar încă nu stăpânesc alte conjuncții care exprimă relații mai complexe între idei.

Exercițiul constă într-un demers de tip repetitiv având ca scop perfecționarea acestuia prin raportare la un model, până când acțiunea devine automatizată și necesită un control conștient minim. Pentru etapa preșcolară, ținând cont de particularitățile de vârstă, exercițiul se realizează pe secvențe (Hobjilă 2008: 106).

Din punct de vedere al tipului de exercițiu folosit la clasă în realizarea procesului de dezvoltare a vocabularului, preșcolarii au participat la exercițiul mixt „Roata aleatorie” utilizat în valorificarea comunicării (verbală, paraverbală în diferite combinații). Copiii au formulat enunțuri pe baza acțiunii, au răspuns la diferite întrebări utilizând un limbaj adecvat sau au imitat personajele, folosind replici și cuvinte (regăsite în vocabularul țintă) din povestea „Povestea literelor”.

IV. Concluzii

Limba, indiferent de sistemul lingvistic avut în vedere, poate fi considerată un organism viu care evoluează odată cu comunitatea vorbitorilor săi (cf. Niculescu-Gorpin 2013: 15). Ea reflectă în mod fidel transformările sociale și culturale ale epocii, constituind principalul instrument prin care oamenii se exprimă, creează, stabilesc relații și dobândesc cunoștințe. În cadrul prezentei cercetări sociolingvistice ne propunem să explorăm o nouă modalitate de abordare a discursurilor narrative destinate copiilor de vârstă preșcolară. Aceasta constă în adaptarea sau crearea de povești care integrează anglicisme, cu scopul de a facilita adaptarea sociolingvistică la un context multicultural și de a sprijini dezvoltarea competențelor lingvistice într-o manieră naturală, actuală și atractivă.

Folosirea anglicismelor în poveștile pentru preșcolari este justificată de dinamica limbii și de nevoia de a adapta narațiunea la realitatea lingvistică și culturală a copiilor de astăzi. Termenii precum *web*, *mitingul*, *hello*, *lookul*, *cool*, *livingul*, *wow*, *jobul*, *designul* etc. alături de altele sau chiar regionalismelor facilitează crearea unor povești atractive, moderne și relevante pentru tânără generație, contribuind în același timp la dezvoltarea competențelor lingvistice ale copiilor, dar și la cultivarea identității noastre culturale și globale. Totodată, introducerea de anglicisme în povestiri poate fi o modalitate de a familiariza copiii cu limba engleză într-un mod natural și plăcut, pregătindu-i pentru interacțiunile viitoare în contexte internaționale.

În acest sens, anglicismele devin nu doar un semn al influenței limbii engleze, ci și un mijloc de integrare a copiilor în realitatea contemporană, în care competențele lingvistice sunt esențiale pentru succesul în diverse contexte sociale și profesionale. Pe lângă beneficiile lingvistice enumerate, această abordare are și un impact pozitiv asupra identității culturale. Copiii pot învăța să își valorizeze atât rădăcinile culturale, cât și să îmbrățișeze influențele globale, devenind astfel cetățeni ai lumii, capabili să se adapteze la diverse contexte culturale și sociale.

ANEXE

POVESTEA LITERELOR

poveste creată

Se făcu așa deodată, să se întâmple cum vă spun/Literele să se certe și alfabetul-l indispu. Toate s-au amestecat acum și niciun cuvânt nu mai este bun. Să vă povestesc mai mult...era odată un VAL care se spărgea mereu. Ba din mări, ba din oceane, se credea un fel de ZEU.

Într-o zi cele trei litere se certară neîncetat, așa că V le anunță pe celelalte, că el pleacă în concediu, să se plimbe, să privească, o lume întreagă să cunoască. Și din VAL au rămas acum un duo neînțeles, un AL. S-au întors, s-au răsucit, nici în LA nu le convenea, dar nici AL nu le plăcea.

Întreg alfabetul se întâlnise în **mitingul** stabilit. Ce să facă, cum să facă, ca pe V să îl găsească și înapoi să-l alipească.

Între timp, pe lângă AL trecu în grabă C, și făcură cum făcură, că din fostul VAL acum ieși un CAL. Cele două mai din urmă mult se bucurară, dar din lina lor plimbare cum fură obișnuite, acum mereu erau călare și foarte neliniștite.

Nici VIS nu era prea încântat, fără a fi anunțat, din frumos cum era el a rămas un IS fără țel.

Și VIOARA săracuța rămase doar IOARA, dar pe lângă ea trecu în grabă bătrânul M și repede îl cooptă și MIOARA se formă.

VARA ajunse ARA, MOV era un MO și-atât, VIE, ajunse IE, AVION era de-acum AION.

Toate literele erau supărate și nu conteneau să se întrebe:

- *Dar să plece chiar așa? Să ne lase baltă acum?*
- *Ce ne facem pe mai departe, cum o să ne descurcăm?*

Rând pe rând se întrebară literele cum să mai facă, cum să îl înlocuiască...

U, vecinul V-ului își dăduse cu părerea, o idee îi venise cum pe W să-l descompună și să-l facă doi de V.

KIWI când auzi, refuză categoric, nu putea să își închipuie că de-acum va fi KIVI. Dar și **WEB-ul** fiind străin, nici nu concepea că-acum va fi VEB și că nimeni nu îl va mai accesa.

Zarvă mare-n alfabetar, nimeni nu mai înțelegea cum lucrurile se vor aranja și cum lumea întreagă se va schimba.

Toate s-au supărat, s-au îmbufnat și au început să anunțe că de-acum și ele vor pleca, lumea o vor vizita și de nimic nu le va mai păsa.

ĂR degeaba-l așteptau pe M, căci el fusese alăturat MIOAREI. Dar singure nu au rămas, că P repede se integrează și devine PĂR.

Nimeni nu mai înțelegea în ce direcție această situație ajungea.

Discuțiile nu se mai terminau, literele nu se mai potriveau și deloc nu se mai înțelegeau.

Deodată, de nicăieri, apără V senin, parcă era un balerin.

- *Dar ce se întâmplă-aici, nu înțeleg ce ăți pățit? Am plecat și eu puțin...*
- *Ai plecat și tu puțin?!? toate literele au strigat,*
- *Și la noi nu te-ai gândit, cum din MOV am ajuns MO, cum din AVION AION, cum din VIAȚĂ am ajuns IAȚĂ?*
- *Întreg alfabetul l-ai amestecat și sensul ni l-ai schimbat...*
- *Rolul fiecărei litere este la fel de important, toate avem o misiune și o anumită funcțiune!*

Și de-atunci se hotărî, în **mitingul** convocat, că fiecare literă este importantă, și să facă bine să fie mai prudente ca situații de genul să fie inexistente, iar povestea s-a terminat cu **happy-endul** bine meritat.

ABREVIERI:

trn. – traducerea noastră

s.n. – substantiv neutru

s.c. – substantiv comun

adj. – adjectiv

adv. – adverb

interj. – interjecție

eng. – englezesc

ro. – românesc

DEX – *Dicționarul explicativ al limbii române*, Editura Academiei, București, 1975

DCR² – Dimitrescu, Florica, *Dicționar de cuvinte recente*, ediția a doua, Logos, București, 1997.

DOOM² – *Dicționarul ortografic, ortoepic și morfologic al limbii române* (coord. Ioana Vintilă-Rădulescu), ediția a doua revăzută și adăugită, București, Univers Enciclopedic, 2005.

MDN – Marcu, Florin, *Marele dicționar de neologisme*, București, Editura Saeculum, I. O., 2002.

DN³ – Florin Marcu; Constant Maneca, *Dicționar de neologisme*, ediția a treia, București, Editura Academiei.

NODEX, *Noul dicționar explicativ al limbii române*, editura Litera Internațional, 2002.
 DTM, *Dicționar de termeni muzicali*, Academia Română, Institutul de Istoria Artei "G. Oprescu" Editura Enciclopedică, 2010.
 Volceanov, George, *Dicționar de argou al limbii române*, Editura Niculesc, 2007.
 ***, *Dicționarul ortografic al limbii române*, editura Litera Internațional, 2002.
 DEXI - Dima, Eugenia (ed.), *Dicționar explicativ ilustrat al limbii române*, 2007.
 MDO – *Mic dicționar ortografic*, Academia Română, Institutul de Lingvistică din București, Editura Academiei Republicii Populare Române, 1953.

BIBLIOGRAFIE:

Anghelache Valerica, Mihaela Carmen Baroni, Alois Gherguț, Cristina Corina Bențea, Mihaela Denisa Liușnea, Ionela Bogdan, (2022). *Metodica activităților instructiv-educative din grădiniță*, Editura Didactică și Pedagogică, București.
 Avram, Mioara, *Limba și educația*, în LR, p. 83-90, 1978.
 Avram, Mioara, *Anglicisme în limba română actuală*, Editura Academiei, București, 1997.
 Avram, Mioara, *Noutăți reale și noutăți aparente în vocabularul românesc actual*, în LL, 1, p. 31-35, 1998.
 Bialystok, Ellen, *Bilingualism in development: Language, literacy, and cognition*, Cambridge University Press, 2001.
 Bota, Măria, *Observații asupra morfologiei neologismelor de origine engleză în limba română literară*, în „Limba și literatură”, nr. 1, 1978.
 Cenac Oana, *Concurența anglo-română în sistemul financiar românesc*, în volumul omagial *Stelian Dumitrăcel-75*, publicat în *Studii și cercetări științifice, Seria Filologie, Plurilingvism și interculturalitate*, Nr. 28 / 2012, Alma Mater, Bacău, ISSN 1224-841X, p. 165-175.
 Cerghit, Ioan, *Metode de învățământ*, Iași: Editura Polirom, 2006.
 Ciobanu, Georgeta, *Dinamica adaptării elementului englez în limba română*, în Marius Sala (ed.), *Studii de gramatică și de formarea cuvintelor. În memoria Mioarei Avram 57-67*, București, Ed. Academiei Române, 2006.
 Corbett, Pie, *Talk for Writing in the Early Years: How to Teach Story and Rhyme Involving Families 2-5* (Revised Edition), McGraw-Hill Education (UK), 2008.
 Corder, S.P.(eds). „A Role for the Mother Tongue”, în *Language Transfer in Language Learning*, S.M. Gass and L. Selinker, p.18-31. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins, 1993.
 Crystal, David, *A Dictionary of Linguistics and Phonetics*, London: Blackwell, 1991.
 Crystal, David, *English as a global language*, Cambridge University Press, 2003.
 Dimitrescu, Florica, *Dinamica lexicului românesc- ieri și azi*, Cluj – București, 1995.
 Dimitrescu, Florica, *Din terminologia maladiei COVID- 19 și a „anturajului” său*, București, 2022.

- Dworkin, Steven N., *A History of the Spanish lexicon: A linguistic perspective*, Oxford/New York: Oxford University Press, 2012.
- Field, W. Federic, *Linguistic borrowing in bilingual contexts*, 2002.
- Filipovic, R., „English as a word donor to other languages of Europe”, în *EUROPA-OXFORD-INTELLECT-2*, 37-46, 1996.
- Fisher, Robet, *Teaching children to think*, Nelson Thornes, 2005.
- Fischer, Roswitha & Hanna, Pułaczewska, *Anglicisms in Europe: Linguistic diversity in a global context*, Newcastle upon Tyne: Cambridge Scholar Publishing, 2008.
- Hartmann, R.R.K. and F.C., Stork, *Dictionary of Language and Linguistics*, New York and Toronto: J. Wiley & Sons, 1972.
- Haugen, E., „The Analysis of Linguistic Borrowing” în *Language* 26: 210-231, 1950.
- Mateiaș, Alexandra, *Pedagogia pentru învățământul preșcolar*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997.
- Hobjilă, Angelica, *Elemente de didactică a activităților de educare a limbajului*, ed. Institutul European, Iași, 2008.
- Hristea, Theodor, *Ortografia și ortoepia neologismelor românești (cu specială referire la împrumuturile recente)*, în *LL*, voi. II, pp. 36-53, 1995.
- Nevaci, Manuela, „Anglicisme în publicații adresate tinerilor”, în *Aspecte ale dinamicii limbii române actuale. Actele colocviului Catedrei de Limba Română*, 27-28 noiembrie, 2002.
- Nevaci, Manuela, „Identitatea prin limbă și «modele» lingvistice”, *Limba și literatura română în spațiul etnocultural dacoromânesc și în diaspora*, Iași, 2003.
- Niculescu-Gorpin, Anabella, Gloria, *Influențe cultural-lingvistice asupra evoluției recente a limbii române în context european și mondial*, Ed. Muzeului Național al Literaturii Române, 2013.
- Niculescu-Gorpin, Anabella, Gloria, „Use and abuse of borrowings in the Romanian print media” în *Revue Roumaine de Linguistique*, LIX(4). 91-102, 2014.
- Niculescu-Gorpin, A., G. & Vasileanu, M., „Acceptability and diffusion of luxury Anglicisms in present-day Romanian” în *Pragmatics & Cognition*, 25(1), 86-121, 2018.
- Niculescu-Gorpin, Anabella, G., și Vasileanu, M., „Romanian Anglicisms: From Fully-Fledged Lexical Items to Discourse Markers”, *Revue Roumaine de Linguistique-Romanian Review of Linguistics*, 65(3), 273-284, 2020.
- Phillipson, Robert, *Linguistic imperialism*. Oxford University Press, 1992.
- Pop, Claudia F., *Metode și tehnici de comunicare în mediul educațional*, ed. Presa universală Clujeană, Cluj-Napoca, 2021.
- Preda, Irina, „Îmbogățirea lexico-semantică a limbii române actuale (cu privire specială la perioada post-decembristă)”, în *LR*, XLI, 1992, p. 483-490.
- Pușcariu, Sextil, *Limba română. I. Privire generală*, Editura Minerva, București, 1976.
- Stoichițoiu-Ichim, Adriana, *Vocabularul limbii române actuale. Dinamică, influențe, creativitate*, Editura ALL, București, 2001.

- Stoichițoiu-Ichim, Adriana, *Creativitate lexicală în româna actuală*, București, Editura Universității din București, 2006.
- Stoichițoiu-Ichim, Adriana, *Aspecte ale influenței engleze în româna actuală*, București, Editura Universității din București, 2006.
- Vasileanu, Monica, „Speakers’ attitude vs. official attitude: The case of Romanian Anglicisms”, prezentat la INPRA 2016 – *The 7th International Conference on Intercultural Pragmatics and Communication*. University of Split. Split, Croatia, iunie 10-12, 2016.
- Zafiu, Rodica, *Diversitate stilistică în româna actuală*, București, Editura Universității, 2001.
- Zenner, Eline, Dirk Speelman & Dirk Geeraerts, „Cognitive Sociolinguistics meets loanword research: Measuring variation in the success of anglicisms in Dutch”, în Laura A. Janda (ed.), *Cognitive linguistics: The quantitative turn. The essential reader*, 251-294. Berlin/Boston: de Gruyter Mouton, 2013.

DEVELOPING PRESCHOOLERS' LANGUAGE SKILLS BY INCORPORATING ENGLISH WORDS INTO ADAPTED NARRATIVE SPEECH

Abstract: The development of vocabulary and language in preschool children is strongly shaped by the sociolinguistic environment, educational practices, and exposure to multiple languages. In recent decades, the Romanian lexicon has undergone a rapid influx of Anglicisms, increasingly present in the everyday communication of preschoolers. Within the context of globalization and digitalization, English emerges as a dominant influence, leading to spontaneous code-switching and the integration of mixed linguistic structures in children’s speech and play. This paper investigates the impact of English on the lexical and structural development of Romanian among preschool children, addressing code-switching as a form of emergent bilingualism. The analysis highlights features of preschoolers’ dialogue such as verbal clichés, pauses, and hybrid constructions. Furthermore, the study emphasizes the educational potential of adapting and digitalizing classical fairy tales, which not only foster diglossic and bilingual competences but also enhance preschoolers’ narrative comprehension and learning experiences.

Keywords: *diglossia, digitalization of classical fairy tales, preschool children, language acquisition, Anglicisms.*